

Polityka Ochrony Dzieci w Niebieskiej Linii IPZ PTP

Warszawa 2024

**Polityka Ochrony Dzieci w Niebieskiej Linii
IPZ PTP**

**Rozdział 1
Wstęp. Działalność i misja organizacji**

§ 1

1. Standardy ochrony dzieci stanowią realizację obowiązku prawnego wynikającego z ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 560).
2. Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez personel placówki i inne osoby kontaktujące się z dzieckiem pozostającym pod jej opieką, jest działanie dla dobra dziecka, rozumiane jako ochrona jego godności, poszanowanie jego praw i kierowanie się zawsze jego najlepszym interesem. Zawsze należy mieć na uwadze prawo dziecka do wysłuchania w sprawie go dotyczącej, w sposób dostosowany do jego wieku i stopnia rozwoju, oraz budowanie jego poczucia bezpieczeństwa.
3. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. W przypadku podejrzenia lub ujawnienia okoliczności mogących wskazywać, że dziecku zagraża bądź dzieje się krzywda, każda osoba ma obowiązek stosować się do procedur opisanych w tym dokumencie.
4. Każda osoba kontaktująca się z dzieckiem będącym pod opieką placówki jest zobowiązana do działania w oparciu o obowiązujące prawo i przestrzeganie zasad i procedur określonych poniżej.

§ 2

Niebieska Linia IPZ (dawniej: Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie Niebieska Linia IPZ) powstała w 1995 roku i jest częścią Instytutu Psychologii Zdrowia Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.

§ 3

Misją NL jest przeciwdziałanie przemocy domowej i interpersonalnej w szczególności poprzez:

1. wspieranie osób pokrzywdzonych przemocą,
2. edukację (w tym publikacje, czasopismo „Niebieska Linia”, kampanie społeczne, działania profilaktyczne oraz szkolenia dla przedstawicieli służb takich jak w szczególności policja, pomoc społeczna, ochrona zdrowia i oświata),
3. promowanie i lobbowanie na rzecz działań i przepisów przeciwdziałających zagrożeniom i stosowaniu przemocy.

§ 4

Wszelkie działania podejmowane przez NL opierają się o zasady etyczne zapisane w Polskiej Deklaracji w Sprawie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie przyjęte przez Sejm RP w grudniu 1995 roku, zgodnie z którymi:

„Przemoc w rodzinie jest szczególnie drastycznym problemem w naszym kraju. Sprzyja jej bierność obywateli i bezsilność służb publicznych. Dlatego wzywamy parlament, administrację rządową i samorządową, sądownictwo, prokuraturę, mass media oraz wszystkich obywateli

Rzeczypospolitej Polskiej do przeciwdziałania przemocy i postępowania zgodnie z następującymi zasadami etycznymi:

1. każdy człowiek ma prawo do życia w środowisku rodzinnym, wolnym od przemocy, która jest naruszaniem praw i dóbr osobistych.
2. człowiek doświadczający przemocy nie może być za nią obwiniany.
3. dzieci i młodzież mają prawo do wzrastania w bezpiecznym środowisku wolnym od przemocy, a obowiązkiem dorosłych jest im to zapewnić.
4. każdy człowiek doświadczający przemocy ma prawo do pomocy prawnej, socjalnej, psychologicznej i medycznej, bez naruszania jego godności osobistej.
5. każdy człowiek ma prawo do wiedzy potrzebnej do radzenia sobie z przemocą.
6. każdy człowiek ma prawo do przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
7. każdy człowiek ma obowiązek udzielania pomocy ofiarom przemocy w rodzinie”.

§ 5

Poza zasadami etycznymi działalność podejmowana przez NL zgodna jest z obowiązującymi przepisami prawnymi, w tym w szczególności z:

1. ustawą o przeciwdziałaniu przemocy domowej z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz. U. z 2024 r. poz. 424 z późn. zm.).
2. ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061).
3. ustawą z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2809 z późn. zm.).
4. ustawą z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17 z późn. zm.).
5. ustawą z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 37 z późn. zm.).
6. ustawą z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550 z późn. zm.).

§ 6

Przestrzegamy zasady dobra dziecka wyrażonej w Konstytucji oraz praw dziecka wynikających z Konwencji o Prawach Dziecka. Nie tolerujemy przemocy wobec dziecka. W przypadku podejrzenia lub ujawnienia okoliczności, które mogą wskazywać, że dziecku zagraża bądź dzieje się krzywda, działamy bezzwłocznie.

Rozdział II Cele POD i definicje

§ 1

Cele POD:

1. zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom, rodzicom, a także pracownikom, współpracownikom i wolontariuszom NL
2. przekazanie pracownikom, współpracownikom i wolontariuszom NL informacji, które pozwolą im wywiązywać się z obowiązku ochrony dziecka na najwyższym możliwym poziomie.
3. zwiększenie świadomości na temat wagi ochrony dzieci przed wszelkimi formami krzywdzenia;
4. podejmowanie adekwatnych, zgodnych z prawem, działań na rzecz ochrony dzieci przed krzywdzeniem

5. uwrażliwienie pracowników, współpracowników i wolontariuszy NL na wagę podejmowanych przez te osoby działań
6. dostarczenie wskazówek i określenie trybu postępowania oraz zakresu odpowiedzialności we wszystkich działaniach dotyczących bezpieczeństwa dzieci;
7. zapewnienie wszystkim pracownikom, współpracownikom i wolontariuszom NL niezbędnych informacji na temat zasad obowiązujących w NL oraz możliwości uzyskania wsparcia w sytuacji krzywdzenia,
8. włączenie rodziców i opiekunów dzieci w zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom oraz niezbędnych informacji, aby umożliwić im wywiązanie się z obowiązków w zakresie dbałości o dobro dziecka i ochronę dzieci.
9. dostarczenie rodzicom lub opiekunom informacji na temat zasad obowiązujących w NL, a także możliwości uzyskania wsparcia w sytuacji krzywdzenia dziecka.
10. uświadamianie i rozwijanie w organizacji kultury i etyki pracy opartej na prawach dziecka
11. zminimalizowanie ryzyka skrzywdzenia dziecka korzystającego z pomocy w NL

§ 2

Definicje

1. **pracownik, współpracownik, wolontariusz** – pracownik, współpracownik NL, a także każda osoba na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej odpłatnej/nieodpłatnej (w tym wolontariatu).
2. **kierowniczka NL** – osoba kierująca pracą NL i reprezentująca NL.
3. **dziecko** – w rozumieniu niniejszego dokumentu to każda osoba poniżej 18 roku życia.
4. **opiekun dziecka** – przedstawiciel ustawowy dziecka: rodzic albo opiekun prawny; rodzic zastępczy; opiekun tymczasowy (czyli osoba upoważniona do reprezentowania małoletniego obywatela Ukrainy, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki osób dorosłych).
5. **zgoda opiekuna dziecka** – zgoda co najmniej jednego z rodziców dziecka, rodziców zastępczych, opiekuna, opiekuna tymczasowego. Zgoda jednego opiekuna dziecka jest wystarczająca gdy oboje są zgodni, czyli gdy jeden opiekun przedstawia stanowisko obojga (jeśli dziecko ma dwoje opiekunów). W przypadku braku porozumienia między rodzicami / rodzicami zastępczymi / opiekunami /dziecka, należy ich poinformować o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd. Orzeczenie sądu opiekuńczego zastępuje zgodę rodziców.
6. **krzywdzenie dziecka** - krzywdzenie dziecka to jednorazowe albo powtarzające się nieprzypadkowe działanie lub zaniechanie, które powoduje lub może powodować u dziecka ból lub cierpienie psychiczne bądź fizyczne. Może ono stanowić czyn zabroniony. Oceny czy dane działanie lub zaniechanie jest czynem zabronionym dokonują organy wymiaru sprawiedliwości. Wyróżnia się 5 podstawowych form krzywdzenia:
 - a) przemoc fizyczna – obejmuje wszelkie nieprzypadkowe użycie siły fizycznej wobec małoletniego, w wyniku czego doznaje on bólu fizycznego i (ewentualnie) urazów lub zachowania, które mogą spowodować takie konsekwencje (stwarzają takie ryzyko). Przykładem takiej krzywdy jest bicie, potrząsanie, kopanie, duszenie, oparzenie, obezwładnianie, popychanie, rzucanie, rzucanie w dziecko ciężkim lub niebezpiecznym przedmiotem i inne. Przemocą fizyczną wobec dzieci są kary fizyczne czyli jakiegokolwiek karanie z użyciem siły fizycznej, które

- ma na celu spowodowanie pewnego nawet niewielkiego bólu lub dyskomfortu. Obejmuje wszelkie uderzanie małoletniego ręką lub jakimkolwiek innym przedmiotem oraz kopanie, potrząsanie, rzucanie w niego przedmiotami, drapanie go, szczypanie, gryzienie, ciągnięcie za włosy lub uszy, nakazywanie utrzymywania jakiejś niewygodnej pozycji (np. klęczenie, stanie z podniesionymi rękami), oparzenie czy przypalenie bądź w postaci bolesnych czynności (np. zmuszanie do połykania gorących potraw, karmienie na siłę) i inne podobne akty.
- b) przemoc psychiczna – obejmuje wszelkie zachowania prowadzące do niszczenia lub zaburzenia u małoletniego konstruktywnego obrazu własnej osoby, wszelkie zachowania, które powodują lub mogą powodować u małoletniego (bezpośrednio lub odległym w czasie) różne problemy emocjonalne lub psychospołeczne, w tym zaburzenia emocjonalne, poznawcze, zaburzenia zachowania oraz problemy psychiczne. Są to wszelkie zachowania, które w ocenie społecznej i naukowych standardów są psychologicznie destrukcyjne. Mogą to być zarówno powtarzające się zachowania jak i pojedyncze akty, mające na celu wywołanie u małoletniego przykrości, poczucia małej wartości bycia niekochanym, niechcianym, nieakceptowanym, itp. W szczególności przemoc psychiczna obejmuje takie zachowania jak: wyzwiska, groźby i inne formy agresji werbalnej, straszenie; w tym groźenie lub sugerowanie użycia siły fizycznej w celu wyrządzenia bólu, groźenie zabiciem, wyrzuceniem z zajęć, szkoły, placówki, domu lub groźenie umieszczeniem dziecka w miejscu, którego nie lubi lub się boi, straszenie lub akty zniszczenia ulubionych rzeczy dziecka bądź wyrządzenie krzywdy ulubionym zwierzętom, izolowanie, szantażowanie, stawianie nadmiernych wymagań, nieliczenie się z możliwościami rozwojowymi dziecka, nadmierna kontrola, ograniczanie swobody, wzbudzanie poczucia winy, stałe obwinianie i krytykowanie, czynienie z dziecka tzw. „kozła ofiarnego”, upokarzanie, stosowanie poniżających porównań, zawstydzanie, wyśmiewanie, stawianie małoletniego w sytuacji sprzecznych wymagań, ignorowanie, demonstrowanie odrzucenia, celowe niedostrzeganie dziecka, niereagowanie na potrzeby emocjonalne dziecka, namawianie lub zachęcanie małoletniego do niewłaściwych społecznie i moralnie zachowań (autodestrukcyjnych, antyspołecznych, przestępczych, dewiacyjnych i ryzykownych społecznie nieaprobowanych).
- c) przemoc seksualna - obejmuje jakikolwiek typ zachowań wykorzystujących małoletniego do stymulacji i satysfakcji seksualnej przez osobę dorosłą lub znacząco starszą, które mogą obejmować różne zachowania, zarówno z kontaktem fizycznym z małoletnim lub bez fizycznej styczności. Oznacza wciąganie osoby małoletniej w jakąkolwiek aktywność seksualną, która ma na celu satysfakcję erotyczną innej osoby, a której dziecko nie rozumie, nie ma możliwości obrony, i którą odbiera jako krzywdzącą w chwili zajścia lub później. Jako przykład można wskazać: stosunki seksualne (genitalne, oralne, analne, udowe), pobudzanie i dotykание intymnych miejsc dziecka, masturbacja przy użyciu małoletniego lub w jego obecności; rozmowy, komentarze, insynuacje lub żarty o treści seksualnej, ekshibicjonizm, podglądanie, wykonywanie czynności seksualnej przy dziecku, a także nakłanianie do oglądania pornografii lub udostępnianie mu treści mających taki charakter, lub też umożliwianie małoletniemu zapoznanie się z nimi. Obejmują także materiały ukazujące dziecko uczestniczące w rzeczywistych lub symulowanych zachowaniach o

wyraźnie seksualnym charakterze; dotykane, obejmowanie, poklepywanie bez wyraźnej zgody osoby, która osiągnęła wiek zgody, (Uwaga: w przypadku małoletnich poniżej 15 roku życia nie ma znaczenia fakt, że dziecko wyraziło zgodę); demonstrowanie treści o charakterze pornograficznym (fotografie, rysunki, teksty).

- d) zaniedbywanie - oznacza brak należnych dziecku zachowań, co powoduje niezaspokajanie niezbędnych dla prawidłowego rozwoju potrzeb egzystencjalnych małoletniego związanych z odżywianiem, ubiorem, schronieniem, higieną, opieką medyczną, oraz kształceniem, ale też narażanie dziecka na jakiegokolwiek niebezpieczeństwo i brak zapewniania bezpieczeństwa przez osoby odpowiedzialne za jego dobro. Zaniedbywanie może być intencjonalne lub niezamierzone, a wręcz nieświadome co do konsekwencji spowodowania sytuacji. Może mieć charakter powtarzalny lub incydentalny. Rodzaje zaniedbywania: Fizyczne: nieodpowiednie odżywianie, ubiór, higiena, schronienie oraz brak nadzoru i opieki, a także narażanie zdrowia i życia dziecka na niebezpieczeństwo; Medyczne: nieszukanie pomocy medycznej lub poważne opóźnienie w jej szukaniu w sytuacji poważnych urazów czy chorób bądź problemów zdrowotnych małoletniego, brak podejmowania czynności zalecanych na bazie wiedzy medycznej w leczeniu dziecka; Edukacyjne i wychowawcze: brak stymulacji poznawczej małego dziecka, brak realizacji obowiązku szkolnego, przyzwolenie na wagarowanie, na nieuzasadnione opuszczanie szkoły, przyzwolenia i brak działań w sytuacji występowania u dziecka różnych zachowań problemowych (alkohol i inne), brak dbałości o zapewnienie specjalnych działań edukacyjnych dziecku i któremu zalecono takie wskazania, brak zapewnienia pomocy psychopedagogicznej, odmowa poddania dziecka zabiegom korekcyjnym, terapeutycznym w sytuacjach występowania u niego problemów z zachowaniem, zaburzeń emocjonalnych i innych, brak zainteresowania sytuacją szkolną dziecka, całkowity brak współpracy i zainteresowania rodziców/opiekunów sytuacją szkolną dziecka; Emocjonalne: brak wsparcia małoletniego w sytuacjach trudnych dla niego, brak zainteresowania dzieckiem, niezwracanie uwagi na dziecko, brak nawiązywania z małym dzieckiem kontaktu/ wchodzenia w interakcje z dzieckiem, dopuszczanie do przebywania przez dziecko w sytuacjach, które są dla niego szkodliwe w sensie psychologicznym (np. przemoc między rodzicami, przemoc w mediach itp.); Porzucanie: pozostawienie dziecka bez opieki i nadzoru na długi czas lub z intencją pozbycia się dziecka, w tym wyrzucanie (z domu lub odmowa przyjęcia małoletniego po ucieczce).
- e) przemoc rówieśnicza - (agresja rówieśnicza): występuje, gdy dziecko doświadcza różnych form przemocy ze strony rówieśników.
7. **Osoba odpowiedzialna za POD** – osoba, która sprawuje nadzór nad właściwym stosowaniem standardów ochrony dziecka w NL oraz ich aktualizowanie (Maria Kuźmicz – kierowniczka NL)
 8. **Osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka** – każdorazowo osoba, która przyjęła zgłoszenie o zagrożeniu dobra dziecka.
 9. **Osoba udzielająca wsparcia dziecku** - osoba odpowiedzialna za opracowanie planu pomocy dziecku i monitorowanie postępów tego planu.
 10. **Dane osobowe dziecka** - wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka, w tym jego imię i nazwisko, oraz wizerunek.

Rozdział III

Zasady kontaktu z dzieckiem w Niebieskiej Linii

§ 1

Sytuacje, w których możliwy jest kontakt dziecka z pracownikami NL są następujące:

1. potrzeba wsparcia dziecka zostaje zgłoszona przez rodzica lub zauważona przez specjalistę w trakcie spotkania z rodzicem
2. dziecko zgłasza się samodzielnie
3. zgłoszenie krzywdzenia wpływa od os. Trzeciej
4. dziecko oczekuje na rodzica w poczekalni NL
5. dziecko jest uczestnikiem konsultacji i/lub zajęć organizowanych przez NL na rzecz dzieci.

§ 2.

1. Każde dziecko może zostać objęte w NL pomocą psychologiczną (indywidualnie i grupowo), bez względu na pochodzenie, płeć, status materialny, stopień sprawności, czy wyznanie. Przyjęcie dziecka poprzedza rozmowa z opiekunem prawnym, bądź faktycznym i kwalifikacja przez specjalistę.
2. Zasady kontaktu pracowników i współpracowników NL z dzieckiem, opierają się na poszanowaniu godności dziecka, jego podmiotowości i praw (w szczególności prawa do prywatności), ze szczególnym uwzględnieniem prawa do ochrony przed krzywdzeniem.
3. W celu zapewnienia wysokiej jakości świadczonej pomocy pracownicy i współpracownicy NL świadczący pomoc bezpośrednią i pośrednią korzystają z regularnej superwizji.
4. Bezpośredni kontakt z dzieckiem odbywa się wyłącznie po wyrażeniu na to zgody przez opiekuna prawnego. Zgoda ta musi być wyrażona w formie pisemnej i jest przechowywana w dokumentacji. Opiekun prawny może wycofać wyrażoną zgodę w każdej chwili. W przypadku rozbieżności zdań między rodzicami posiadającymi pełnię władzy rodzicielskiej, o możliwości kontaktu decyduje sąd rodzinny. W przypadku braku zgody dziecka na udzielenie mu pomocy psychologicznej, przedstawiciel NL wraz z rodzicami określa zasady dalszej pracy z dzieckiem z poszanowaniem jego godności i praw.
5. Dziecko jest przyprowadzane i odprowadzane do placówki przez osobę, pod której opieką pozostaje. Dziecko może samo przychodzić do placówki i wracać do domu za pisemną zgodą opiekuna prawnego, o ile ukończyło 13. rok życia. W czasie pobytu przez dziecko w NL za jego bezpieczeństwo odpowiedzialny jest opiekun.

§ 3

W kontaktach z dziećmi, pracownikom/współpracownikom NL zabrania się:

1. Jakichkolwiek zachowań obrażających, zawstydzających, upokarzających, deprecjonujących lub poniżających dzieci, oraz takich, które mają znamiona innych form przemocy psychicznej, fizycznej lub wykorzystywania seksualnego;
2. niestosownego kontaktu fizycznego z dzieckiem, naruszającego jego godność i/lub granice nietykalności cielesnej, bądź w sposób, który można uznać lub jest nieprzyzwoity bądź niestosowny.

3. dopuszczalny kontakt fizyczny powinien być w naturalny sposób zainicjowany przez dziecko, związany z zabawą, udzieleniem dziecku pomocy w czynnościach higienicznych, koniecznością zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, czy też potrzebą uspokojenia dziecka;
4. podawania dziecku alkoholu, jakichkolwiek leków, wszelkich środków psychoaktywnych, a także spożywania alkoholu, wyrobów tytoniowych, innych używek bądź nielegalnych substancji w obecności dziecka.
5. akceptowania bądź uczestniczenia w nielegalnych czynnościach, w które zaangażowane jest dziecko;
6. nawiązywania relacji o charakterze seksualnym z dziećmi, a także oglądania treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę w trakcie pracy z dziećmi i na terenie NL;
7. zachowywania się w sposób seksualnie prowokacyjny i nawiązywanie relacji o charakterze romantycznym i/lub seksualnym z dziećmi, w tym składania dzieciom propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę;
8. goszczenia dziecka we własnym domu.
9. utrzymywania kontaktów prywatnych z dzieckiem, poza czasem pracy i świadczonym zakresem pomocy;
10. towarzyszenia dziecku w podróży pod nieobecność opiekuna dziecka;
11. utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie)
12. używania wulgarnych słów, gestów lub żartów;
13. ujawniania wobec osób nieuprawnionych (w tym wobec innych dzieci) informacji wrażliwych dotyczących dziecka, związanych z wizerunkiem dziecka, jego sytuacją rodzinną, ekonomiczną, medyczną, opiekuńczą i prawną.
14. przyjmowania pieniędzy i prezentów od dziecka lub rodziców/opiekunów dziecka. Zakazane jest również wchodzenie w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub rodziców/opiekunów dziecka, które mogłyby prowadzić do oskarżeń pracownika, współpracownika czy wolontariusza o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych.

Rozdział IV

Weryfikacja i obowiązki pracowników, współpracowników i wolontariuszy NL

§ 1

1. Znajomość i praktyczne stosowanie Polityki Ochrony Dzieci jest etycznym oraz zawodowym obowiązkiem wszystkich pracowników, współpracowników i wolontariuszy NL.
2. Wszystkie osoby współpracujące z NL na jakiegokolwiek podstawie zobowiązane są do zapoznania się z POD, oraz podpisania oświadczenia o przestrzeganiu zapisów POD.
3. Przed podjęciem współpracy kierowniczka NL sprawdza wszystkie osoby współpracujące z NL na jakiegokolwiek podstawie, bądź kandydatów do współpracy z NL, czy osoby te nie figurują w Rejestrze Sprawców Przepięstw na Tle Seksualnym. Figurowanie w tym rejestrze wyklucza możliwość współpracy z NL.

4. Każdy pracownik, współpracownik lub wolontariusz NL przed dopuszczeniem do pracy z dziećmi lub rozpoczęciem współpracy przedkłada zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego mówiące o tym, że nie był karany za przestępstwa określone w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego. Jeśli proces uzyskania tego zaświadczenia wydłuża się pow. 7 dni i jest potwierdzone złożenie wniosku o wydanie w/w zaświadczenia, kandydat składa adekwatne oświadczenie, które ma charakter tymczasowy.
5. Każdy pracownik, współpracownik lub wolontariusz NL przed dopuszczeniem do pracy z dziećmi lub rozpoczęciem współpracy, posiadający obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, jest zobowiązany do przedłożenia oświadczenia, że nie był karany w państwie pochodzenia za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niego innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuścił się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

Rozdział V

Procedura postępowania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

§ 1.

1. Wszyscy pracownicy, współpracownicy, oraz wolontariusze NL są zobowiązani respektować obowiązujące przepisy prawne, w szczególności określone w art. 240 kk, 304 § 1 i 2 KPK, art. 572 § 1 i 2 KPC oraz o art. 12 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej poprzez podejmowanie prawnej interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka.
2. Schemat możliwych i adekwatnych procedur stanowi załącznik nr 4
3. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka, lub zagrożenia dobra dziecka pracownicy NL niezwłocznie podejmują interwencję prawną. Decyzję w tym zakresie podejmuje pracownik (współpracownik, wolontariusz) posiadający informacje wspólnie z Kierowniczką (Kierownikiem) placówki. W sytuacjach budzących wątpliwości osoby interweniujące mają prawo skorzystać z konsultacji z prawnikiem NL. Wszelkie pisma podpisuje Kierowniczka (Kierownik) placówki, a w przypadku nieobecności - osoba wyznaczona do pełnienia obowiązków Kierowniczką (Kierownikiem)
4. Przedstawiciel NL podejmujący interwencję informuje o tym fakcie niekrzywdzącego opiekuna dziecka, chyba że będzie to sprzeczne z dobrem dziecka, lub niemożliwe z powodów obiektywnych.
5. Interwencja prawna polega na pisemnym powiadomieniu właściwych organów, w szczególności:
 - a) organów ścigania (Policja, Prokuratura)
 - b) sądu rodzinnego

- c) innych instytucji (w szczególności Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy Domowej w gminie właściwej do miejsca zamieszkania dziecka, Rzecznika Praw Dziecka)
6. Pismo interwencyjne sporządzane jest przez przedstawiciela NL, który uznał interwencję za zasadną. W celu przygotowania odpowiedniego pisma przedstawiciel NL może skorzystać z pomocy prawnika NL.

§ 2.

1. W przypadku powzięcia przez przedstawiciela NL informacji o bezpośrednim zagrożeniu życia lub zdrowia dziecka w trakcie wykonywania obowiązków służbowych przedstawiciel jest zobowiązany do podjęcia natychmiastowej interwencji prawnej. Oznacza to niezwłoczne powiadomienie telefoniczne oraz przesłanie (mailem/faksem/osobiste dostarczenie) zawiadomienia o bezpośrednim zagrożeniu życia i zdrowia dziecka do odpowiedniej jednostki Policji. Tego rodzaju interwencja musi być poprzedzona konsultacją z Kierowniczką (Kierownikiem) placówki i uzyskaniem zgody Kierowniczką (Kierownikiem) na podjęcie działań interwencyjnych. W zawiadomieniu przesyłanym faksem przedstawiciel NL podejmujący interwencję powinien podać wszystkie informacje, jakie uzyskał odnośnie dziecka (imię, nazwisko, adres, miejsce, w którym się znajduje), opisać rodzaj zagrożenia, a w przypadku rozmowy telefonicznej - podać dokładną godzinę połączenia, czas trwania połączenia oraz numer telefonu osoby zawiadamiającej NL o zagrożeniu. Wzór zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa stanowi załącznik nr 2 do POD.
2. W przypadku sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia dziecka na terenie placówki NL, przedstawiciel NL jest zobowiązany do natychmiastowego powiadomienia odpowiedniej jednostki Policji i/lub Pogotowia Ratunkowego w szczególności dzwoniąc pod nr 112. O każdej takiej sytuacji należy również natychmiast powiadomić opiekunów prawnych dziecka.

§ 3.

Każdy, komu znane jest zdarzenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sądzie rodzinnym z urzędu, obowiązany jest zawiadomić o nim sąd. Zatem w przypadku powzięcia informacji o zagrożeniu dobra dziecka przedstawiciel NL ma obowiązek powiadomienia sądu rodzinnego. Pojęcie dobra dziecka obejmuje nie tylko zaspokojenie jego potrzeb życiowych - wyżywienia, mieszkania, pomocy w nauce itp. ale także jego stan i potrzeby emocjonalne, psychiczne. Ingerencja sądu na podstawie zagrożenia dobra dziecka nie jest zależna od tego, czy zagrożenie dobra dziecka zostało spowodowane zwinionym działaniem rodziców i nie ma represyjnego charakteru. Celem ingerencji sądu rodzinnego jest ochrona dziecka, lecz także niesienie pomocy rodzicom dla właściwego wykonywania tej władzy. O konieczności zawiadomienia sądu rodzinnego decyduje przedstawiciel NL posiadający informacje wspólnie z Kierowniczką (Kierownikiem) placówki. W sytuacjach budzących wątpliwości osoby interweniujące mają prawo skorzystać z konsultacji z prawnikiem NL. Wzór zawiadomienia Sądu Rodzinnego stanowi załącznik nr 3 POD.

§ 4.

Wszystkie działania podjęte w odpowiedzi na zgłoszenie muszą być dokumentowane, w tym szczegóły zgłoszenia, podjęte kroki oraz wszelkie konsultacje. Dokumentacja jest przechowywana z zachowaniem poufności i zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie danych osobowych. Wszelka korespondencja i dokumentacja rejestrowana jest i przechowywana w segregatorze z opisem „Procedury i interwencje w sprawach dzieci”, dostępnym w sekretariacie NL.

§ 5

Pracownicy NL współpracują z Policją, pomocą społeczną, sądami rodzinnymi i innymi instytucjami w celu zapewnienia kompleksowego wsparcia małoletnim. Procedury przekazywania informacji między instytucjami są ustalone i regularnie aktualizowane.

§ 6

1. Jeżeli zgłoszenie krzywdzenia dziecka dotyczy pracownika Niebieskiej Linii, zgłoszenia należy dokonać niezwłocznie kontaktując się z kierowniczką NL (m.kuzmicz@niebieskalinia.pl), lub pozostałymi członkami Komisji ds. POD, jeśli zgłoszenie dotyczy kierowniczkę.

2. Zgłoszenie od osób nie będących pracownikami NL można złożyć mailem na adres kierowniczkę, bądź sekretariat@niebieskalinia.pl oraz w formie pisemnej wrzucając do skrzynki „OPINIE” umieszczonej w korytarzu placówki.

Rozdział VI **Wdrożenie polityki i monitoring**

§ 1

1. Powołuje się Komisję ds. POD, która przeprowadza regularny przegląd i aktualizację regulaminu oraz procedur.
2. Komisja ds. POD składa się z trzech osób, jedną z nich jest Kierowniczka (Kierownik) NL. Pozostałe dwie osoby wybierane są na podstawie niejawnego głosowania zespołu NL na wyznaczonym w tym celu zebraniu (może być to część cotygodniowego zebrania zespołu). Decyduje większość głosów osób obecnych na zebraniu w czasie głosowania.
3. Członkowie Komisji ds. POD wybierani są na okres 3 lat (chyba że zakończą współpracę z NL przed upływem tego okresu. W takim przypadku skład Komisji ds. POD musi być na bieżąco uzupełniony). Każdy członek Komisji ds. POD może być wybierany na ponowne 3-letnie okresy.
4. Komisja ds. POD odpowiada także, za zapoznanie z zapisami POD nowych pracowników (współpracowników i wolontariuszy), oraz za aktualizację zapisów adekwatnie do aktualnych potrzeb.
5. Członkowie Komisji ds. POD udzielają konsultacji dot. zapisów POD w sytuacjach tego wymagających.
6. W razie nie respektowania zapisów POD Komisja ds. POD konsultuje każdy tego rodzaju przypadek z Kierowniczką (Kierownikiem) NL i podejmuje adekwatne kroki.

§ 2

Przegląd i aktualizacja procedur

1. Polityka Ochrony Dzieci, która weszła w życie 03.10.2022 roku zostaje zaktualizowana niniejszym dokumentem.
2. POD będzie opublikowana na stronie www.niebieskalinia.pl oraz wywieszona w widocznym miejscu w lokalu NL w wersji pełnej oraz skróconej przeznaczonej dla małoletnich.
3. Wdrożenie Polityki wiąże się ze stopniowym szkoleniem pracowników, współpracowników i wolontariuszy NL.

4. Od dnia wejścia w życie, co 2 lata POD będzie weryfikowana pod kątem zasadności wprowadzenia ewentualnych zmian do jej treści. W przypadku konieczności wprowadzenia zmian, będą one pisemnie uzasadnione.
5. Wszelkie zmiany i aktualizacje POD są komunikowane wszystkim współpracownikom, wolontariuszom.

§ 3

Komisja ds. POD przyjmuje zgłoszenia dot. naruszeń POD, a także wyjaśnia ewentualne wątpliwości interpretacyjnych. Zgłoszenia dotyczące naruszeń POD należy zgłaszać do: Marii Kuźmich będącej członkiem Komisji ds. POD, a w razie zgłoszenie dot. w/w, do pozostałych członków Komisji. O każdej zmianie dotyczącej osoby przyjmującej zgłoszenia, Zespół NL będzie poinformowany drogą mailową.

§ 4

Przygotowanie pracowników, współpracowników, wolontariuszy

1. Osobą odpowiedzialną za przygotowanie personelu jest wyznaczony członek Komisji ds. POD. Jest on wyznaczony przez Kierowniczkę NL do nadzorowania i koordynowania procesu szkoleniowego w zakresie standardów ochrony dzieci.
2. Do jego zadań należy:
 - a) Zapewnienie, że wszystkie osoby zatrudnione w placówce są świadome i rozumieją obowiązujące standardy ochrony dzieci.
 - b) Organizowanie i przeprowadzanie regularnych szkoleń oraz warsztatów.
 - c) Aktualizowanie programów szkoleniowych w odpowiedzi na zmiany w przepisach prawnych, standardach oraz najlepszych praktykach.
 - d) jest odpowiedzialny za prowadzenie dokładnej dokumentacji dotyczącej przeprowadzonych szkoleń, w tym:
 - a) Listy obecności pracowników uczestniczących w szkoleniach.
 - b) Daty i tematy przeprowadzonych szkoleń.
 - c) Informacje o prowadzących szkolenie.
 - d) Ewentualne materiały szkoleniowe i wyniki ewaluacji szkoleń.
3. Dokumentacja szkoleń powinna być przechowywana w sposób zapewniający łatwy dostęp do informacji, z zachowaniem zasad ochrony danych osobowych i poufności.
4. Szkolenia są obowiązkowe dla wszystkich nowo zatrudnionych pracowników, a także dla obecnego personelu w ramach regularnej aktualizacji wiedzy.
5. Program szkolenia obejmuje:
 - a) Znajomość i zrozumienie polityki ochrony dzieci Niebieskie Linii
 - b) Procedury postępowania w przypadku podejrzenia naruszenia praw dziecka lub jego bezpieczeństwa.
 - c) Umiejętność rozpoznawania sygnałów ostrzegawczych oraz odpowiednie reagowanie w sytuacjach zagrożenia.
 - d) Komunikacja z dziećmi, rodzicami oraz instytucjami zewnętrznymi.

Rozdział VI **Zapisy końcowe**

1. Regularne przeglądy i aktualizacje niniejszych zapisów są obowiązkowe, aby zapewnić ich zgodność z aktualnym stanem prawnym, standardami ochrony dzieci oraz najlepszymi praktykami.

2. POD w niniejszym brzmieniu obowiązuje od dnia 15.08.2024 roku
3. Wszelkie zmiany w POD wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności.
4. Udostępnienie standardów ochrony dzieci następuje w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi przez personel placówki, rodziców / opiekunów dzieci.

NIEBIESKA LINIA
INSTITUT PSYCHOLOGII ZDROWIA PTP
Anna Kuźmierz
Anna Kuźmierz
KIEROWNICZKA

15.08.2024 r.

(podpis)

Załącznik nr 1

miejsce i data

Dane: (imię, nazwisko, adres)

Oświadczenie o niekaralności

Ja,.....legitymująca/y się dowodem osobistym seria numeroświadczam, że nie byłem/byłem karany za przestępstwa określone w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.

podpis

.....

.....
.....
(dane zawiadamiającego)

Prokuratura Rejonowa w
ul.
.....

ZAWIADOMIENIE
o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

Zgodnie z art. 304 § 1 k.p.k. zawiadamiam o podejrzeniu popełnieniu przestępstwa znęcania się nad małoletnimi oraz (zamieszkałymi) przez (zamieszkałych.....) w okresie od do (tj. art. 207 k.k.), poprzez (należy opisać zachowania i/lub skutki znęcania się)

UZASADNIENIE

(należy opisać sytuację i okoliczności dowiedzenia się o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. W uzasadnieniu powinien zostać uwzględniony dokładny opis sytuacji osoby/rodziny, zawierający informacje dotyczące danych osobowych osoby/rodziny wobec, której istnieje podejrzenie, że popełnienia przestępstwa, oraz osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest ofiarą przestępstwa. Osoba zgłaszająca powinna opisać sytuację oraz czasookres, w których doszło do przestępstwa, oraz wskazać na np. charakter odniesionych obrażeń ciała, zadawanych cierpień psychicznych, niezaspokajania podstawowych potrzeb życiowych, zastraszania, zmuszania do jakiegoś określonego zachowania. Należy tu również wskazać dowody, jeśli posiadamy wiedzę o ich istnieniu, bądź posiada je osoba zgłaszająca)

Mając na uwadze powyższe złożenie niniejszego zawiadomienia uznać na leży za uzasadnione

.....
(podpis zawiadamiającego)

Miejscowość, dnia

Imię, Nazwisko, adres osoby zgłaszającej/ dane Instytucji zgłaszającej

Uczestnicy postępowania:

. (imiona i nazwiska rodziców)

ul. (adres zamieszkania)

rodzice małoletniego: (imię i nazwisko dziecka, data urodzenia)

Sąd Rejonowy w
Wydział Rodzinny i Nieletnich
adres

WNIOSEK O WGLĄD W SYTUACJĘ RODZINY – ZAWIADOMIENIE O ZAGROŻENIU DOBRA DZIECKA

Na podstawie art. 572 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r - kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 1964 Nr 43 poz. 296 z późn. zmianami):

1. zawiadamiamy o zagrożeniu dobra Bartoszaucznia. kl. 5....., s., zam.....
2. wnosimy o udzielenie informacji o wszczęciu postępowania z urzędu lub braku podstaw do jego wszczęcia z urzędu w zgłaszanej sprawie.

UZASADNIENIE

Opis	sytuacji	zagrożenia	dobra
dziecka.....			

Mając powyższe fakty na uwadze można przypuszczać, że dobro małoletniego jest zagrożone, a rodzice nie wykonują właściwie władzy rodzicielskiej. Z tych powodów niniejsze zawiadomienie uznać należy za w pełni uzasadnione

	Interwencja cywilna	Interwencja karna	Niebieska Karta
Przesłanki	Zagrożenie dobra dziecka	Podjęcie popełnienia przestępstwa	Przemoc domowa
Forma interwencji	Wniosek o wgląd w sytuację rodziny	Złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa	Wypełnienie formularza NK-A
Właściwy organ	Sąd rodzinny	Prokuratura, Policja	Zespół interdyscyplinarny
Podstawa prawna	Kodeks rodzinny i opiekuńczy, kodeks postępowania cywilnego	Kodeks karny, kodeks postępowania karnego	Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy domowej

Skład Komisji ds. Polityki Ochrony Dzieci:

1. Maria Kuźmicz- kierowniczka Niebieskiej Linii
2. Agnieszka Olszewska - prawniczka Niebieskiej Linii
3. Daniel Przygoda – prawnik Niebieskiej Linii

Skład Komisji został wybrany w niejawnym głosowaniu w dn. 14 listopada 2022 roku.

POLITYKA OCHRONY DZIECI

W Niebieskiej Linii zależy nam na bezpieczeństwie dzieci. Szanujemy Twoje prawa i chcemy żebyś wiedział(a), że:

- ★ masz prawo do poufności i dyskrecji. Jeśli nie chcesz o czymś rozmawiać, uszanujemy Twoją odmowę;
- ★ chronimy Twój wizerunek i informacje o Tobie – nie udostępniamy ich bez poinformowania i Twojej zgody;
- ★ w sytuacji, gdy stanie Ci się krzywda, reagujemy i współpracujemy z innymi, aby Ci pomóc;
- ★ pracownicy Niebieskiej Linii pomagają bezpłatnie osobom w trudnych sytuacjach życiowych. Dbamy o to, żeby rozwijać się i szkolić;
- ★ jeśli potrzebujesz wytłumaczenia odnośnie naszej pracy, masz prawo zadawać pytania pracownikom Niebieskiej Linii;
- ★ jeśli masz jakieś pytanie lub chcesz o czymś porozmawiać, możesz zgłosić to psychologówce lub pracownicze sekretariatu;
- ★ pracownicy Niebieskiej Linii traktują poważnie to, co przeżywasz i mówisz.

WERSJA
AUDIO

W korytarzu (poczekalni) znajdziesz skrzynkę z napisem „OPINIE” – możesz tam wrzucić informację, jeśli któreś z Twoich praw nie było przestrzegane. Możesz też napisać do nas maila: sekretariat@niebieskaLinia.pl lub zgłosić to prowadzącemu Cię psychologowi. Zajmiemy się każdym zgłoszeniem – zgodnie z obowiązującymi standardami ochrony dzieci.